

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 493

гр. София , 05.08.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ в закрито заседание на пети август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Иван Иванов
Членове:	Зорница Хайдукова Валентин Бойкинов

като разгледа докладваното от Зорница Хайдукова Въззивно търговско дело № 20211001000769 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 258 ГПК – чл. 273 ГПК.

Образувано е по въззивна жалба от „Бенетон груп“ ООД, рег. в Италия, срещу решение № 260235 от 09.02.2021г. по т.д. 1349/2020г. по описа на СГС, ТО, VI – 16 състав, с което е отхвърлена молбата по чл. 625 ТЗ на „Бенетон груп“ ООД за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на „Нивал“ ЕООД на основание настъпила неплатежоспособност, по причина на липса на активна легитимация за молителя.

С депозиран в срок писмен отговор ответникът, „Нивал“ ЕООД, е оспорил въззивната жалба като просрочена. При условията на евентуалност поддържа доводи за неоснователност на жалбата.

Съдът при изпълнение правомощията си по чл. 267 ГПК съобразява да дължи самостоятелна преценка относно допустимостта на сезиралата го жалба, включително подаването и в срок, както и при извършване на последната преценка да не е обвързан от преценката за допустимостта на жалбата на първостанционният съд, изпълняващ задълженията си по чл. 262 ГПК, както и от преценката на друг състав на въззивния съд, извършена в процедура по чл. 278 ГПК по жалба срещу постановено от първоинстанционния съд разпореждане по чл. 262, ал. 2, т. 1 ГПК.

Преценката по чл. 267 ГПК има за цел да обезпечи и постановяването на допустимо въззивно решение, предвид на което е и изрично възложена на

сезираният с въззивната жалба съд.

При извършване на дълимата по горните мотиви на съда преценка по чл. 267 ГПК съдът намира сезиралата го жалба за недопустима по следните мотиви:

Видно от преписката по делото препис от първоинстанционното решение е връчен на молителя „Бенетон груп“ ООД по реда на чл. 51, ал. 1 ГПК чрез упълномощения от страната по делото адвокат и посочен по делото за съдебен адресат на 05.03.2021г.

Броен при спазване на чл. 60, ал. 4 ГПК указаният от съда с решението му и уреден в закона – чл. 633, ал. 2 ТЗ, 7 – дневен срок от връчване на решението изтича на 12.03.2021г., присъствен ден.

Видно от преписката по делото, а и безспорно между страните, на 12.03.2021г. в 20.51 часа адвокат П., пълномощник на „Бенетон груп“ ООД, изпраща на електронна поща registratura@sgs.justice.bg изявление за подаване на въззивна жалба с прикачен файл към съобщението, който е разпечатан на л. 6 до л. 11 от преписката. Документът е именован въззивна жалба, а от съдържанието му следва да се обжалва от „Бенетон груп“ ООД, рег. в Италия, решение № 260235 от 09.02.2021г. по т.д. 1349/2020г. по описа на СГС, ТО, VI – 16 състав, и да е подписан с електронен подпис от адв. П..

При преценка допустимостта на извършеното от страната процесуално действие съдът съобразява разпоредбата на чл. 14 ЗНА и приема, че същата следва да бъде проверена въз основа на действалите към датата на извършване на действието разпоредби на процесуалния закон.

ГПК в редакцията му към 12.03.2021г. не предвижда задължение за съда, нито право на страните в гражданския съдебен процес да отправят респективно гражданският съд да получава електронни изявления. Уредба в последният смисъл е предвидена в чл. 102б ГПК в сила от 30.06.2021г. и неприложим закон към изявлението на „Бенетон груп“ ООД изпратено на електронна поща registratura@sgs.justice.bg. Неприложим закон са и разпоредбите на чл. 360в ЗСВ и цитираният от жалбоподателя чл. 360ж ЗСВ, които са в сила от 01.07.2021г. и уреждат след последната дата извършване от страните на процесуални действия в електронна форма.

По приложимия процесуален закон към 12.03.2021г. е налице непротиворечива практика на ВКС по определение № 341 от 19.07.2019г. по ч.гр.д. 1987/2019г., ГК, IV ГО на ВКС, определение № 153 от 24.09.2020г. по ч.гр.д. 2634/2020г., ГК, I ГО на ВКС, определение 495 от 11.12.2020г. по ч.т.д. 1443/2020г., ТК, II ТО на ВКС, определение № 14 от 14.01.2021г. по ч.гр.д. 3365/2020г., ГК, III ГО на ВКС и цитираната в последните относима съдебна практика, с която се приема, че процесуалният закон не допуска подаване на жалби срещу актове на съда в граждански процес по електронен път, доколкото нито ГПК, нито ЗСВ уреждат възможността за извършване на процесуални действия в електронна форма. Последните действия са считани за недействителни и непораждащи правни последици. Изрично се подчертава, че съдът не може да приема електронни изявления в качеството си на орган на съдебната власт и дори да е обявил на сайта си електронен адрес, като в последния случай същият е само за кореспонденция и обслужва гражданските отношения на съда с други лица и граждани. С цитираната практика изрично е прието и че нормата на чл. 62, ал. 2, изр. 2-ро ГПК в редакцията и преди 30.06.2020г. не следва да бъде тълкувана като уреден в закона ред за извършване на процесуални действия в електронна форма, а напротив, че същата сочи на отричане възможността с последното действие да бъде спазен установен в закона или указан на страната срок.

Настоящият състав на съда споделя разрешенията по горесцитираната практика на Върховния касационен съд и приема подаването на жалба на дата 12.03.2021г. на електронен адрес на съд и като приложен документ към електронно изявление до последният адрес да не е редовно действие на страна, доколкото е извършено не по установения в закона – ГПК и ЗСВ, ред, като нередовността му е от такова естество, че не може да бъде отстранена и след указания на съда – чл. 101 ГПК, доколкото се изразява в изпращане на жалбата на електронен адрес на съд след изтичане на работното време на съда – в 20.51 часа на 12.03.2021г., когато и на основание чл. 62, ал. 1 ГПК срокът за подаване на жалба е вече изтекъл.

Обратното не следва и от разпоредбата на чл. 62, ал. 2 ГПК, доколкото е налице ясна регламентация на подаването на книжа до съда чрез поща, включително дефиниция на пощенските услуги в чл. 3 от Закон за пощенските услуги, и действието по изпращане на електронно съобщение на

електронен адрес не попада в последната дефиниция, не може да бъде приравнено на изпращане на книжа до съда чрез поща или куриерски услуги, а е уредено в специалния закон - Закон за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

Съобразно дадената с последния закон уредба в чл. 5 ЗЕДЕУУ адресат на електронното изявление може да бъде лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма.

По вече изложените доводи на съда за периода преди 30.06.2021г. не е налице предвидено законово задължение за съдилищата – нито в ГПК, нито в ЗСВ, за приемане на процесуални действия от страните, включително подаване на жалби, чрез електронни изявления на електронен адрес на съда.

Не са налице противно доводите на жалбоподателя по депозираната частна жалба по ч.т.д. 493/21г. по описа на САС и недвусмислени обстоятелства въз основа на които да може да се смята, че съдът във връзка с правораздавателната му дейност се е съгласил да получи изявления за жалби по граждански дела в електронна форма към датата 12.03.2021г.

Действително с издадена и качена на сайта на съда заповед № РД -08-1707/16.03.2020г. на Председателя на ВКС - т. V от същата, е предвидено подаването на всякакъв вид документи да се извършва по пощата или по електронен път, освен документите по т. IV.1. Последната заповед следва да тълкувана във връзка с цялостното и съдържание и въведената с нея забрана да се образуват всякакви дела освен за обезпечение на иск, за които искания и в т. IV.1. изрично е предвидено, че следва да са в писмена форма и да бъдат изпращани само по пощата. Предвид спирането теченето на всички други съдебни срокове по силата на закона за периода на действие на извънредното положение и на заповедта и забраната за разглеждане на дела, то очевидно с указанията по V от заповедта на Председателя на СГС не се има предвид изразено съгласие от съда да получава на електронен адрес жалби по висящи дела. Отделно от това и заповедта е с период на действие до 13.04.2020г., продължен със заповед № РД -08-1866 от 08.04.2020г. до отпадане на обявеното в страната с решение на Народното събрание на Република

България извънредно положение, или заповедта е действала до 13.05.2020г., включително. След последната дата липсва акт на представляващия СГС, който да разпорежда книжа по съдебни дела да се изпращат на електронен адрес на съда. Такова разпореждане липсва и в издадената и действаща понастоящем заповед на Председателя на СГС за работа на съда при условията на пандемия № РД – 08-2027/15.05.2020г.

По горните мотиви на съда производството по настоящото въззивно дело е образувано по недопустима жалба – подадена до съда с електронно изявление на електронен адрес на съда на 12.03.2021г. – недействително съобразно закона процесуално действие, като действието е и извършено след изтичане на процесуалния срок – след приключване на работното време на съда – в 20.51 часа на последния ден на срока за обжалване на съдебното решение, и производството по жалбата като недопустимо следва да бъде прекратено и жалбата оставена без разглеждане от въззивния съд.

Мотивиран от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба вх.н. 291534/15.03.2021г. по описа на регистратурата на СГС на „Бенетон груп“ ООД, рег. в Италия, срещу решение № 260235 от 09.02.2021г. по т.д. 1349/2020г. по описа на СГС, ТО, VI – 16 състав, като недопустима.

ПРЕКРАТЯВА производство по т.д.н. 769/2021г. по описа на САС, 6 с-в.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен касационен съд в едноседмичен срок от съобщението до жалбоподателя с връчен препис от съдебния акт.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____